

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

PROSINEC 2024

377

Drazí farníci,

čas plyne velice rychle a opět vstupujeme do začátku liturgického roku obdobím adventu a následných vánočních svátků. Je to čas, na který se těší především děti, ale troufám si říci, že toto období potěší každou lidskou duši, která ví nebo alespoň tuší, co slavíme a z čeho se radujeme. Adventní čas je v naší vlasti již neodmyslitelně spojen s rorátními zpěvy, které tak prostým, ale přitom vznešeným způsobem vyjadřují touhu po příchodu toho, který jediný nás přišel vysvobodit ze „zajetí“ našich hříchů a slabostí. Radost, že přijde spása v podobě Mesiáše, je spojena s velikým očekáváním a nadějí, která je tak potřebná a nutná pro náš pozemský život. Bez naděje je těžké čelit všem výzvám, zkouškám a protivenstvím, které nám život přináší a se kterými se budeme potýkat až do konce našeho života. Emanuel – Bůh s námi přichází, aby z nás sejmul prokletí způsobené prvotním hříchem Adama a Evy, který nám měl jednou pro vždy odebrat život věčný. S tím se nechtěl Bůh smířit, protože člověka a celé stvoření povolal k životu proto, aby na něm ukázal svou dobrotu, krásu a lásku. Bůh touží vstoupit do dějin, aby ještě více a konkrétněji dokázal svoji blízkost člověku, a především svoji neutuchající touhu po jeho spasení. „Otevři se země a vydej Spasitele“ budeme zpívat v rorátních zpěvech. Příchod našeho Pána je neoddělitelně a neodmyslitelně spojen s jeho Matkou P. Marií. V tomto měsíci slavíme pouze jedinou slavnost, a to Neposkvrněné Početí P. Marie. Bůh k nám přichází skrze dokonalé stvoření, Matku Boží, kterou si sám utvořil a vybral, ale především nám na ní ukázal krásu duchovní čistoty, kterou je ozdobena, protože se nikdy nedopustila hříchu. Pán sestupuje z nebeských výšin, aby nás očistil a posvětil a my jsme mohli mít účast na jeho životě. Právě Matka Boží nás v této době přípravy vybízí, abychom více a rozhodněji bojovali o čistotu našeho srdce. Vždy znovu a znovu se chceme radovat z narození Boha a člověka, Ježíše Krista, ale radost může být pouze v duši, která je na jeho narození připravena. Možná jsme mnohdy zaslechli přání nebo spíše povzdech od některých našich blízkých, „už aby byly ty Vánoce za námi“. Proč? Protože neví anebo si neuvědomují, co slavíme nebo lépe řečeno koho slavíme. Ano opuštěnost, samota, nemoc atd. mohou mnohdy zastínit nebo překrýt radost těchto svátků, ale nikdy nám ji nesmějí vzít zcela, protože tak by o nás platila slova sv. Jana: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“ (Jan 1,11). Proto se nezapomeňme připravit a to způsobem, který nám Církev již po staletí doporučuje: modlitbou, pokáním a almužnou. Budeme mít v naší farnosti opět duchovní obnovu a také adventní kasičku, která má pomoci těm, kteří jsou v určité materiální nouzi. Tentokrát bychom chtěli pomoci farnostem Jeseník a Česká Ves, které byly zasaženy povodněmi. Kéž nám otevřené srdce a tím i projev lásky k našim bližním, kteří se nacházejí v nouzi, přinese radost a pokoj, jímž je sám náš nově narozený Pán.

Požehnanou dobu adventní a radost z narození našeho Spasitele vám přeje P. Vít

MŠE SVATÉ V DOBĚ VÁNOČNÍ 2024–2025

24. 12. – úterý – Vigilie Narození Páně

16.00 – kostel sv. Prokopa – mše sv. pro děti
16.00 – kostel sv. Rocha
22.00 – kostel sv. Anny
24.00 – kostel sv. Prokopa – půlnoční mše sv.
Jesličky v kostelích jsou přístupné půl hodiny před každou mší sv.

25. 12. – středa – Narození Páně

8.00 – kostel sv. Anny
9.30 – kostel sv. Prokopa
11.00 – kostel sv. Rocha
17.00 – kostel sv. Rocha

26. 12. – čtvrtek – Svátek sv. Štěpána, prvo- mučedníka

9.30 – kostel sv. Prokopa

29. 12. – neděle – Svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů !!!

8.00 – kostel sv. Anny
9.30 – kostel sv. Prokopa
11.00 – kostel sv. Rocha
17.00 – kostel sv. Prokopa

31. 12. úterý – 16.30 – kostel sv. Prokopa - podě- kování na závěr kalendářního roku – po mši sv. svátostné požehnání !!!

1. 1. 2025 – středa – Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)

8.00 – kostel sv. Anny
9.30 – kostel sv. Prokopa
11.00 – kostel sv. Rocha
17.00 – kostel sv. Rocha

6. 1. 2025 – pondělí – Slavnost Zjevení Páně – doporučený svátek

18.00 – kostel sv. Prokopa se svěcením křídy,
kadidla a myrhy

12. 1. 2025 – neděle – Svátek Křtu Páně – závěr doby vánoční

Mše sv. jako obvykle každou neděli.

Ostatní mše svaté ve vánoční době budou dle obvyklého pořádku.

30. 11. – 8. 12.

Novéna ke slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie – 9. prosince 2024

Každý den po mši sv. zpívané litanie s modlitbou k P. Marii. V den slavnosti, výjimečně v pondělí 9. prosince, bude slavnostní mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa

Adventní kasička

Probíhá po celou dobu adventní. Tentokrát na pomoc farnostem Jeseník a Česká Ves, které zasáhla povodeň. Viz článek na str. 10.

Prodej vánočních výrobků

Ženy z našeho poledního ateliéru vyrábějí již řadu let velice pěkné dárky pro vánoční svátky. V neděli 1. 12. bude možné tyto výrobky zakoupit po mši sv. u sv. Prokopa a u sv. Rocha a následující neděli 8. 12. po mši sv. u sv. Anny. Výtěžek z prodeje půjde na projekty farní charity Žižkov.

Požehnání adventních věnců

Neděle 1. 12. při všech mších sv.

Mše sv. přenášena do rozhlasu stanice Vltava

Neděle 1. 12. v kostele sv. Prokopa již v 9.00 !!!!!

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 1. 12. (všechny kostely)

Setkání hledajících

neděle 1., 8., 15. prosince v 18.00
farní centrum

Mše sv. v Tridentském ritu

Pondělí 2. 12. v 18.00 u sv. Rocha

Farní mikulášská - setkání se sv. Mikulášem – čtvrtek 5. 12.
Srdečně zvu všechny děti s rodiči na obnovenou farní mikulášskou, která se bude konat ve čtvrtek 5. 12. po mši sv. v kostele sv. Prokopa (**mše sv. začíná výjimečně od 17.00 !!!**)

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní
Čtvrtek 5. 12. **výjimečně před mší sv. od 16.15 !!!** – sv. Prokop

Rorátní mše sv.
Středa 4., 11. a 18. prosince v 6.00 - sv. Roch
Pátek 6., 13. a 20. prosince v 6.00 - sv. Roch

Mše sv. a po ní možnost přistoupit ke sv. smíření před dobou vánoční
Úterý 17. 12. mše sv. v 17.00 v kostele sv. Prokopa a po ní zpovídání až dokdy bude třeba

Předvánoční úklid kostelů a příprava na Vánoce – stavění betléma a vánočních stromů
pátek 20. 12. od 15.00 – kostel sv. Rocha
sobota 21. 12. mše sv. v 8.00 u sv. Prokopa a po ní úklid sv. Prokopa a sv. Anny

Obnova manželských slibů – Svátek Svaté Rodiny
Neděle 29. prosince při všech mších sv. ve všech kostelích naší farnosti

Poděkování za uplynulý kalendářní rok
Úterý 31. prosince mše sv. **již v 16.30 u sv. Prokopa !!!**
s eucharistickým požehnáním.

Ze života svatých

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounová

SV. JAN DIDAK SVÁTEK 9. PROSINCE

Vizionář, jeho atributy jsou květy, plášť – z rozevřeného se sypou růže a je vidět obraz P. Marie. Pocházel z indiánského kmene v Mexiku. Vychován v pohanství, žil podle svědomí a po příchodu františkánů přijal se svou manželkou víru. Stal se horlivým křesťanem a ve dnech 9. až 12. prosince 1531 prožil čtyři setkání s Pannou Marií, která na návrší Tepeyac požadovala postavení kostela. Pro biskupa poslala po něm jako znamení květiny a na jeho plášti dala vznik mimořádnému, úchvatnému obrazu. Po splnění úkolu se v novém kostele stal kostelníkem, svědkem víry a vzorem mariánského ctitele.

Narodil se kolem roku 1474 v osadě Cuautitlan, 20 km od Mexico City. Původně byl pojmenován Cuauhtloatzin - Mluvicí orel, (přesněji „ten, který hovoří řečí orla“). V dospělosti se oženil s Indiánkou Malintzin - „ctihodné pastvisko“.

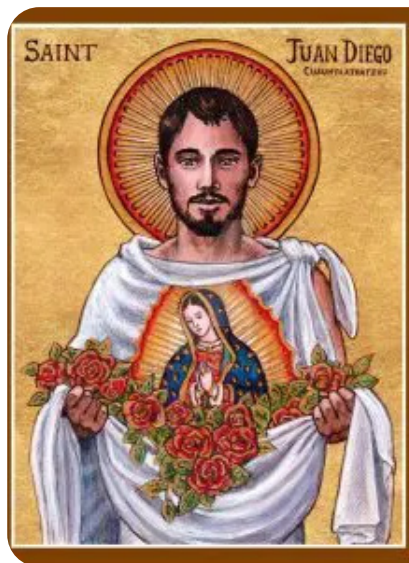
V roce 1524, když v kraji začali působit první františkáni, docházel za nimi do dvě míle vzdálené Tenochtitlan a přijal křesťanské učení o Bohu. S manželkou se dal pokřtít. Zároveň přijal nové jméno Jan Didak (v místní řeči Juan Diego) a jeho žena Malintzin - Marie Lucie. Po pěti letech těžce onemocněla a zemřela. Jan Didak se pak přestěhoval ke svému strýci Janovi Bernardinovi do Tolpetlac, odkud měl podstatně blíž do kostela. Každou sobotu a neděli se bosý vydával přibližně na tříhodinovou cestu k účasti na mši svaté.

Bylo mu 57 let, když takto brzy ráno vyšel i 9. 12. 1531. Toho dne u návrší zvaného Tepeyac, uslyšel lahodný, nezvyklý zpěv, který zprvu považoval za ptačí. Náhle ho vystřídal hlas volající jej jménem. Na návrší pak našel velice krásně oděnou dívku a užasl nad září i půvabem té, která ho oslovila v jeho nářečí.

Představila se mu jako ustavičná Panna a Matka pravého Boha, Původce života, který všechno stvořil a udržuje. Řekla mu, že si toužebně přeje, aby v místě, které mu ukázala, byl vystavěn chrám. V něm chce prokazovat svou lásku a přízeň, pomoc a ochranu, protože je laskavou Matkou všech. Přislíbila, že v něm bude pozorně naslouchat pláči těch, kteří za ní přijdou a v jejich nouzi jim bude prokazovat dobrodiní a v každé tísni přinášet úlevu. Z toho důvodu ho poslala za biskupem, a oba se tak měli podílet na uskutečnění jejího přání. Biskup ho vyslechl, ale Didakova slova se mu zdála nedůvěryhodná. Vyzval ho, aby přišel ještě jednou, že si zatím jeho přání promyslí, ale zároveň dal najevo, že věc nemyslí vážně. Jan Didak se proto ještě ten den vydal na místo zjevení, aby si královně nebes postěžoval na svůj neúspěch a poprosil, aby místo něho poslala někoho vhodnějšího. Ona však měla důvod vyvolit si právě jeho, nepatrného rolníka.

Vydal se v neděli za biskupem znovu a ten se ho zbavil tím, že požadoval znamení. Zároveň jej nechal sledovat, ale pod návrším Tepeyac Jan Didak sledovatelům zmizel z očí. Nahoře Didak Matce Boží přednesl biskupův požadavek a ona mu řekla, aby dalšího dne přišel pro požadované znamení.

Didak musel domů a druhý den nejprve nemocnému strýci zavolat doktora. Když jej Didak přivedl, lékař zjistil závažnost nemoci a prohlásil, že je zde bezmocný. Umírající strýc vyslovil touhu po sv. zповědi a pobízel Jana, aby ještě v noci z pondělka na úterý 12. mu zašel pro kněze. Jan Didak měl proto velmi naspěch a místo zjevení chtěl minout, šel tedy o něco níž. Panna Maria mu však zastoupila cestu. Vyjevila mu, že situaci dobře zná a ukázala se jako ta, která má moc chránit své služebníky a poskytovat jim pomoc. Zdůraznila, že ho nemá nic odradit a nemusí se znepokojovat ani kvůli nemoci strýce. Řekla: „Což nejsem zde já, tvá Matka? Což nejsem zdrojem života? ... Nezemře na nemoc, kterou trpí, buď ujištěn v srdci, že je již uzdraven.“ (Ono náhlé uzdravení se pak prokázalo.) Jan jejím slovům uvěřil, a to i když ho poslala na vrchol pro květy, kde jinak rostly jen kaktusy a snad ležel i sníh. Přesto tam natrhal překrásné vonící kastilské růže i jiné květy, které měly posloužit biskupovi jako znamení. Ještě větším znamením byl obraz, kterému Matka Boží dala vzniknout na Janově tilmě - plášti z agáve - při rozevření před biskupem. Tento obraz poskytl pozdější úžasná odhalení, popsaná u památky P. Marie 12. 12. Biskup mu uvěřil a pro stavbu se rozhodl. Jana zdržel do dalšího dne a pak poslal s doprovodem na Tepeyac, kde se mu Panna Maria 4x zjevila. Jelikož mluvil i o svém strýci, doprovod s ním došel až k němu. Ten dosvědčil, že byl Pannou Marií ve zmíněné době, kdy se ukázala i synovci (12. 12.), náhle uzdraven a dodal, že musí jít k biskupovi říci vše, co viděl, jak byl zázračně uzdraven a že ten vznešený obraz mají nazvat Pannou Marií Guadalupskou.

Od dokončení svatyně „Paní nebes“ (r. 1533) se Jan Didak s velkou láskou a zbožností staral o tento malý chrám jako kostelník a přicházejícím poutníkům vydával svědectví a povzbuzoval je i příkladem svého života. Jeho životní silou byla eucharistie, kterou mu biskup dovolil přijímat třikrát do týdne, ač to bylo nevšední událostí. Žil ve stavu hluboké úcty k Ježíšově Matce, v modlitbě a kajcnosti. Věci pozemské ho nepřitahovaly a byly u něj znát výrazné projevy víry, naděje, lásky, stejně jako pokora a poslušnost vůči duchovním pastýřům. O svatyni pečoval do konce života a podle tradice zemřel na konci května r. 1548.

Významným zázrakem pro beatifikační proces byla náhlá změna života drogově závislého Juana José Silva Barragána, tři dny po zranění, které bylo neslučitelné se životem. K dokonalému uzdravení došlo na jednotce intenzivní péče v Durango Mexico City, po prosbách k Janovi Didakovi.

Papež Jan Pavel II. ho povýšil k úctě oltáře 6. 5. 1990 a jeho kanonizaci vyhlásil 31. 7. 2002 v bazilice Panny Marie Guadalupské za přítomnosti 12.000 lidí, přičemž dalších 30.000 lidí sledovalo obřad za pomoci obřích obrazovek v okolí svatyně.

Christologické tituly v Písmu: jméno Boží a titul Pán

ČÁST: 4

AUTOR: LADISLAV KLÍMA

Christologické tituly jsou krásné v tom, že za každým jednotlivým přívískem Pána Ježíše se neskryvá rádoby zbožný „výkřik“, ale hluboké tajemství jeho osoby. Možná jste si všimli již v úvodní větě dvou slov, která se stanou základním kamenem dnešní debaty: „Pán“ a „Ježíš“.

„Ježíš je Pán“ zaznívá v Pavlových listech Římanům, Korint'ánům a Kolosanům. V Janově evangeliu říká Petr Šimon Ježíšovi: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života[...]" (Jan 6:68). V Markově evangeliu jakási pohanka namítá Ježíšovi: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí pod stolem kousky po dětech.“ (Mk 7:28). „Ježíš je Pán“, je zřejmě jedno z nejstarších vyznání víry povelikonočních křesťanů. Po Pavlových listech je nejvýrazněji tento titul zastoupen v Lukášově evangeliu a má hluboký smysl přesahující běžný význam. V Ježíšově době jsou tímto titulem nazýváni římský imperátor, božstva ve východních kultech, ale zejména se tímto slovem nahrazuje Boží jméno, které značíme písmeny YHWH (česky JHVH). Ovšem zbožný žid nikdy, ani při čtení částí Bible, kde se tetragram nachází, z úcty k Božímu jménu nevyslovuje to, co Bůh předal v horčím keři Mojžíšovi. Namísto toho přečte a vysloví „Adonai“, což znamená Pán. V češtině užíváme obdobně pro Boha „Hospodin“ a má to tentýž význam. Septuaginta, řecký překlad Písma sv., který vznikl mezi 3. a 1. stoletím před Kristem, užívá místo tetragramu slovo „Kyrios“. V roce 2008 rozeslala Kongregace pro bohoslužbu a svátosti dopis biskupským konferencím, v němž uvedla, že Boží jméno v podobě YHWH nesmí být v liturgii užíváno ani vyslovováno. Ostatně za dob jeruzalémského chrámu pronášel velebněz toto jméno pouze jedenkrát do roka při Dni Smíření.

Přesto si musíme uvědomit, že už skutečnost, že nám Bůh sděluje své jméno, značí, že se člověku skutečně dává poznat, že se mu chce stát blízkým. Dle židovského vnímání je jméno důležité ve dvou hlediscích: za prvé vystihuje věc či osobu, která je jeho nositelem, za druhé takovou osobu či věc můžeme ovládnout. Všimněme si, jak jsou ve Starém Zákoně udělována jména dětem či místům, aby vystihla určitou charakteristiku či vlastnost, nebo jiný obraz: v zahradě Eden první člověk pojmenovává zvěř, čímž do světa vnáší řád. U předchozích příkladů to byl člověk, kdo dává jméno, u Božího jména je to však jinak, člověku je pouze představeno, a má pro něho podivuhodný význam. Překlad obvykle zní: „jsem, který jsem“, rovněž ve smyslu „Jsem existující.“ To znamená, že na rozdíl od jiných bohů On skutečně je, a na rozdíl od člověka má plnost bytí. Zároveň

zůstává pro člověka tajemstvím, kterého přesahuje. Právě tak to pochopili starověcí židé, kteří se právě z tohoto důvodu chovali k Božímu jménu úplně jinak než k jakémukoliv jménu lidské osoby.

Nyní se přesuneme k Ježíšovu jménu, které Boží jméno obsahuje. Jehošu'a, nebo také Jozue, má význam „YHWH je spása“. V tom můžeme shledat další skutečnost, totiž provázanost Nejsvětější Trojice v díle Spásy. Ano, spasitelný úkon má být přičítán Ježíšovi: on se pro nás stal člověkem, on pro nás trpěl, byl ukřižován, vstal z mrtvých a vystoupil na nebesa, ale je to Bůh Otec, který Syna posílá a je to Duch svatý, kterým je Syn pomazán již od počátku svého vtělení, a kterého Otec i Syn dali Církvi, aby ji vedl a neustále v ní působil. Je naprosto v pořádku, že jednotlivé christologické tituly nás vedou nejen ke skutečnosti o Ježíšově podstatě, ale noříme se hlouběji do tajemství Nejsvětější Trojice. Vždyť to je a byl Ježíšův úkol: Abychom se v něm stali jedno a skrze něho měli přístup k Otci.

Nadchází doba adventu, po níž následuje doba vánoční, ono připomenutí všeho, co nám Bůh odevzdal ze samotné lásky. Je to vrchol Božího Zjevení v ekonomii spásy, ale nezapomeňme, že zjevení Božího jména uprostřed hořícího keře je konstitutivním zjevením Staré a Nové smlouvy.

PROMLUVA SV. JOSEMARÍA ESCRIVÁ ZE DNE 9. 1. 1956 - ČAS JE POKLAD

ČÁST: 4

USPOŘÁDAL P. VÍT UHER

Pán vám daroval život, smysly, schopnosti, bezpočet milostí. Nemáme právo zapomínat, že každý z nás je dělníkem spolu s mnoha jinými na poli, na které On nás postavil, abychom spolupracovali při získávání potravy pro ostatní lidi. Právě tady je naše místo, přesně určené, tady se máme denně s Ním vydávat a pomáhat mu tak v jeho vykupitelském díle. Dovolte mi, abych se znovu zeptal: tvůj čas je pro tebe? Ne, tvůj čas je pro Boha! Je možné, že díky Božímu milosrdenství toto sobectví ještě tvou duši neovládlo. Říkám ti to proto, že se ti může stát, že budeš cítit, jak tvé srdce kolísá ve víře v Krista. Pro ten případ od tebe žádám, Bůh od tebe žádá, abys věrně a vytrvale ovládal svou pýchu, představivost, abys lehkomyšlně neodcházel daleko, abys neopadl od víry.

Dělníci, kteří postávali na tržišti, měli času nazbyt, člověk, který ukryl hřivnu do země, promarnil hodiny, odešel pryč ten, kdo se měl starat o vinici. Všem je společná lhostejnost k velkému úkolu, svěřenému našim Místrem každému křesťanu: máme se totiž považovat za jeho nástroje a tak i jednat, abychom měli spoluúčast na Jeho vykupitelském díle. Měli bychom prožít celý život v radostné oběti a odevzdanosti pro blaho duší. Sv. Matouš nám vypráví, že se Ježíš vracel z Betanie a dostal hlad. Vždy mě dojíká, když vidím Krista, který je dokonalým člověkem i dokonalým Bohem a který nás chce naučit využívat i naší osobní nedostatečnosti a přirozené slabosti, aby nás nabídl, takové, jací jsme, Otci, který s potěšením tuto obět přijímá. Měl hlad. Tvůrce vesmíru, Pán nade vším, trpí hladem! Pane, jak jsem ti vděčný, že vnuknutím Božím nám evangelista zaznamenal tuto stopu tvé pozemské pouti tak podrobně, že mě to nutí milovat tě ještě více, že mě to vede k touze po živém rozjímání o tvém přesvatém lidství. *Perfectus Deus, perfectus homo*, dokonalý Bůh a dokonalý člověk z masa a kostí jako ty nebo já.

ADVENTNÍ KASIČKA

Adventní kasička v roce 2024 pro farnosti Jeseník a Česká Ves
Stejně jako již minulé roky budeme mít i letos v naší farnosti adventní kasičku, která je umístěná ve všech třech našich kostelích. Do ní je možné dát obnos, který bude za nějaké maličkosti, které si během adventní doby odřekneme z lásky k našemu Pánu i k našim bližním. Je to jeden z projevů našeho obrácení a zřeknutí se něčeho, co je nám milé a co máme rádi a čím alespoň trochu můžeme vynahradiť naše hříchy. Např. to může být odřeknutí si kávy, sladkosti, lepšího nápoje nebo pokrmu apod. Letos bychom věnovali výnos adventní kasičky na pomoc farnosti Jeseník a s ní spojené farnosti Česká Ves v ostravsko-opavské diecézi, které velmi silně zasáhly letošní povodně. Mluvil jsem telefonicky s místním duchovním správcem – farářem P. Stanislavem Kotlářem, a on projevul velkou vděčnost za naši nabídnutou pomoc. Zvláště byla poškozena fara ve farnosti Česká Ves, kterou též spravuje, i mnohé domy ve farnosti Jeseník. Vybrané prostředky použije na opravy kostelů i farní budovy a též na velmi konkrétní pomoc těm, kteří přišli skoro o vše. Předem děkuji všem, kteří se do této sbírky zapojí. P. Vít Uher, farář.

Totus Tuus

**HOMILIE SV. JANA PAVLA II.
SLAVNOST NEPOSKVRNĚNĚHO POČETÍ
PANNY MARIE
8. PROSINCE 1986**

„Požehnán buď Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista“ (Ef 1,3). Požehnaný Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista. Přicházíme chválit Boha, klanět se mu v tajemství adventu. Je to především tajemství „skryté v samotném Bohu“ (srov. Kol 1,26), který si nás vyvolil před stvořením světa v Kristu, svém věčném Synu. Skrze Ježíše Krista nás také předurčil, abychom byli jeho adoptivními dětmi (srov. Ef 1,4-5). Takové bylo věčné a spásné požehnání jeho vůle. Otec, věčně milující Syna ze své podstaty, si v něm zamiloval nás, lidi: zamiloval si nás „ve svém milovaném Synu“ (srov. Ef 1,6). A to znamená, že se nejen rozhodl stvořit nás ke svému obrazu a podobě, ale co víc, nekonečně víc, rozhodl se nás lidi učinit účastnými na svém životě. Tímto způsobem se život Boží: Otec Syna a Ducha svatého, život, v němž se uskutečňuje nekonečný majestát božství, stal darem. Otec nám tento dar udělil ve svém věčně milovaném Synu. Obdařil nás milostí. Buď požehnán! Hle, ten, který je, chtěl od věčnosti být „pro nás“. Chtěl se nám otevřít. Chtěl k nám přijít. Advent je pak rozměrem lidských dějin. Tyto dějiny začínají v jistém smyslu v okamžiku, kdy se Bůh ptá Adama: „Kde jsi?“ (srov. Gn 3,9). V té chvíli byl Adam skrytý: kvůli hříchu se skryl před pohledem Toho, před nímž nemůže být nic skryto, ale vše je odhaleno a zjevné! Zjevným se tedy Božímu zraku stal první lidský hřích a všechny jeho důsledky v lidských dějinách; nemohl však poskvřnit věčnou „slávu jeho milosti“ (srov. Ef 1,6). Od této chvíle znamená advent boj Milosti proti hříchu v lidských dějinách. Každý člověk je místem takového boje. Dějiny spásy se určitým způsobem uskutečňují prostřednictvím dějin hříchu. Od nynějška advent znamená - právě v dimenzi těchto dějin - příchod Vykupitele. On „rozdrtí“ zlo hříchu u samého kořene a za toto vítězství Milosti „zaplatí“ poslušností „až k smrti a smrti na kříži“ (srov. Flp 2,8). Vykupitel, narozený z ženy, Syn Mariin! Přicházíme dnes do tohoto chrámu, abychom chválili Boha za tajemství ženy, kterou od počátku spojil s příslibem Vykupitele. Přicházíme děkovat za Marii, za její Neposkvřněné početí. Ona je „vzneseným způsobem vykoupěna - jak říká Druhý vatikánský ekumenický koncil - vzhledem k zásluhám svého Syna a spojena s ním úzkým a nerozlučným svazkem“ (Lumen gentium, 53). Ona je v samém srdci adventu: příchodu Boha na svět ve věčně „milovaném“ Synu. Hle, přichází k ní posel věčných Božích záměrů. Vítá ji neobvyklým slovem. Říká: „Zdravím tě, plná milosti (“kecharitoméne”): Pán je s tebou. V tobě se musí naplnit tajemství „ženy“ z knihy Genesis: „počeš Syna, porodíš ho a dáš mu jméno Ježíš“ (Lk 1,28. 31: Ježíš znamená „Spasitel“, „Bůh je spása“). Tímto způsobem se k člověku přiblížila věčná „sláva milosti“. Sestoupila do lidského srdce. Tak jako se kdysi kvůli hříchu od člověka vzdálila, tak se nyní přiblížila. Přiblížila se nekonečně. Stala se tělem pod srdcem Panny Marie Nazaretské. Stal se Bohočlověkem. Emanuelem. Požehnán buď Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista. Tak spolu s Marií očekáváme narození Vykupitele. Ona - jeho Matka - je první mezi vykoupěnými. Neposkvřněné početí znamená právě to. Církevní liturgie ji klade do očekávání adventu. Očekáváme narození Vykupitele, očekáváme ho spolu s Marií. Církev, která se také cítí být Matkou v řádu milosti, spásy, hluboce prožívá toto Mariino mateřské očekávání v době prvního adventu.

Celý text: oficiální stránky Svatého stolce (www.vatican.va)

Asistovaná reprodukce: Jaký je vztah mezi vznikem života a abortem?

AUTOR: LADISLAV KLÍMA

Asistovaná reprodukce patří mezi relativně nová témata z pohledu církevní etiky. Vyjádření přišla zejména prostřednictvím instrukcí Kongregace pro nauku víry Donum vitae (1987) a Dignitas personae (2008). V naší rozvaze se konkrétně zaměříme na přístup k lidským embryím z hlediska jejich eliminace.

Jak popisují asistovanou reprodukci odborníci?

Asistovaná reprodukce (AR) je souhrn postupů, jejichž cílem je dosáhnout otěhotnění in vitro. Současná věda tento postup obhajuje jako řešení pro zlepšení kvality života neplodných párů. Zahrnuje různé metody, z nichž nejužívanější je v této době metoda IVF (in vitro fertilizace) s embryonálním transferem do dělohy matky .

Nejprve je nutné získat dostatečný počet zralých oocytů pomocí hormonální stimulace, která umožňuje získat během jednoho cyklu průměrně deset vajíček. Ty jsou následně odebrány z těla budoucí matky nebo dárkyně, a buď jsou zamrazeny pro případ užití v budoucnu, nebo oplodněny spermii in vitro. Je oplodněno více vajíček a ta jsou vystavena preimplantačnímu genetickému vyšetření pro zjištění případných genetických vad. Následuje přenos embrya do dělohy matky a snaha o jeho udržení. Ačkoliv dříve bylo přístupováno k implantaci více zárodků do dělohy matky, aby se zajistilo, že alespoň jeden se uchytí, z důvodu mnohačetných těhotenství a rizik s tím spojených se v současné chvíli usiluje o implantaci jen jednoho zárodku, ostatní embrya se zamrazují pro budoucí použití.

Etické a morální problémy a námitky Církve

Z výše uvedeného vyvstává jedna z mnoha otázek týkajících se AR, totiž přístup k lidským embryím. Dle učení Církve je lidské bytí respektováno a má s ním být zacházeno s úctou již od početí. Tuto posvátnost života Bůh stvrdil sesláním svého Syna, který přijal lidství s jeho tělesnou a duševní stránkou, a tím každého povolal k účasti na božské přirozenosti.

Církevní magisterium namítá, že jednání s embryi při AR je čistě instrumentální a ve skutečnosti otevírá dveře novým útokům proti životu.

Pro představu v roce 2020 v České republice proběhlo u žen do 34 let věku 5423 cyklů s cílem IVF. Celkem k porodu dospělo 18,8 % žen ze všech zahájených cyklů. U žen od 35 let do 39 let to bylo už jen 12,6 % porodů ze zahájených cyklů a u žen ve věku 40+ se jednalo o 3,1 % porodů. Tato statistika ukazuje, že efektivita zahájených cyklů je úspěšná pouze v menšině případů. Takovýto přístup nezohledňuje právo na život každého jednotlivého embrya.

Preimplantační diagnostika vede ke kvalitativní selekci s následnou likvidací

embryí, aby se zabránilo narození dětí s určitou anomálií. Toto hodnocení ceny lidského života podle parametrů normality a dobrého fyzického stavu vede k legitimizování vražd dětí a eutanázií.

Co z toho vyplývá?

Ačkoliv ani církevní magisterium nerozporuje utrpení rodičů, kteří nemohou počít dítě, přikládá pozornost k právům embryí na život a důstojné zacházení. Také zastánci AR zmiňují etické otázky, avšak ty se týkají genetické úpravy embryí. Nad otázkami instrumentalizace lidského početí a s tím spojené důstojnosti života se nepozastavují. Je proto úkolem křesťanů, aby téma přednášeli široké veřejnosti a osvětlovali morální rizika s ním spojená.

**OTEVÍRÁME BREVIÁŘ
LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE****HYMNUS VOX CLARA ECCE ÍNTONAT
Z 1. NEDĚLE ADVENTNÍ**

*Hle, z pouště zní hlas jasný dost,
jenž deptá každou nepravost,
vyhostíme z nitra plané sny,
už svítá Ježíš z výšiny.*

*Prober se, duše, z mrákoty,
než tě kal hříchů zatopí.
Už nová hvězda vysvitla,
jež vyvede svět z moci zla.*

*Beránek je k nám posílán
za naše hříchy splatit daň.
Úpěnlivými prosbami
jej prosme o slitování.*

*Až jako blesk se vrátí zpět
a v pouta hrůzy sevře svět,
ať netrestá nás podle vin,
je však nám Otcem laskavým.*

*At' slávou se Bůh Otec skví,
buď jeho Synu vítězství.
Necht' chvála Duchu, Plameni,
po všechny věky všude zní. Amen.*

EUCHARISTICKÁ ADORACE	MODLITBA RŮŽENCE
Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mší sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST	SVÁTOST SMÍŘENÍ
Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka – v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK	SVÁTOST BÍŘMOVÁNÍ
Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH	CÍRKEVNÍ POHŘEB
V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže

Ve školním roce 2024–2025 se vyučuje:

- předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
- 2. ročník ZŠ: út 16:35
- 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
- 4. – 8. ročník ZŠ: pá 15:00

Bližší informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem:

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA	HOVORY O VÍŘE	POLEDNÍ ATELIÉR
Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00	Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ	MODLITEBNÍ SKUPINA	
Čtvrtky 1x za 14 dní. Střídá se s biblickou hodinou.	Setkání: 2. středa v měsíci v 19:00 mimo červenec a srpen	
	ÚKLID KOSTELŮ	
	Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne uklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa
Praha 3, Sladkovského nám.

filiální kostel sv. Anny
Praha 3, ul. Tovačovského

filiální kostel sv. Rocha
Praha 3, Olšanské náměstí

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři:
Cajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov

středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher
čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher

Kontakty:

farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.:
tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 30. 11. 2024

výše dluhu (úvěr): Kč 1.914.242,01-
sbírka na splacení úvěru – 11/2024: Kč 20.514,-
č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

povinná měsíční splátka: Kč 29.324,-

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 377–PROSINEC 2024

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.

PODPOŘIT FARNOST A JEJÍ POTŘEBY MŮŽETE PŘES QR PLATBU

QR Platba

Finančními prostředky pokrýváme například platby za energie, nákupy liturgických potřeb a další nezbytnosti, bez nichž by se farnost neobešla.

Za Vaše dary Vám děkujeme!